

הממונה על המשמעת

26.7.2023
תיק 66/2023

דיון משמעתי-

בעניינו של XXX בית הספר למנהל עסקים

1. נגד הסטודנט הוגשה קובלנה בעבירות לפי סעיפים 12.4 ו 12.6 בקשר לבחינה שהתקיימה בקורס "סוגיות בכלכלת ישראל" שהתקיימה ביום 10.6. לפי המתואר בקובלנה, בסביבות השעה 18:10 הסטודנט דיבר עם סטודנט אחר שישב לפניו, המשגיחה ניגשה להעיר לו ומצאה פתק מקומט. כששאלה אותו מה זה הפתק, ענה כי זה פתק שלו ושהוא רשם על זה נוסחאות כי הם לא אפשרו לפרק את השאלון. הפתק צורף לקובלנה.
2. בתגובה לקובלנה כפר הסטודנט בכך שהפתק שנתפס היה שלו :
3. ב- 26.7.23 התקיים דיון בעניינו של הסטודנט. הדיון התקיים בהיוודעות חזותית (זום). הסטודנט היה מיוצג על ידי אורי בוליס מאגודת הסטודנטים. בדיון העידה המשגיחה בת שבע קושל : [כל ההדגשות הוספו י. ה-ג].

"שמתי לב שהוא מדבר עם סטודנט שלפניו וזה היה כבר פעם שנייה. סימנתי לו מרחוק למה אתם מדברים, הוא אמר לא דיברנו. ניגשתי אליו ואמרתי לו שזו כבר פעם שנייה שאני מעירה לו ואז ראיתי שיש פתק על השולחן. שאלתי מה זה? הוא אמר : "זה אישי שלי. רשמתי על זה נוסחאות". שאלתי אותו אבל מאיפה לקחת פתק? אסור שום פתק. אז הוא אמר שהוא רשם על זה את הנוסחאות כי לא אפשרתם לנו לתלוש את השאלון. לקחתי את זה. יצאתי החוצה, מצאנו את המרצה שאמר שיש גם חומר מעבר לנוסחאות וזה קשור לבחינה. לפני זה הלכתי לבדוק את הת"ז שלו לוודא שאני לא עושה טעות או משהו. אז הוא אמר : "מה זה? מה את עושה?" אז ביקשתי שישמור על השקט כי עדיין היתה בחינה. יצאתי החוצה, מצאנו את המרצה כמו שסיפרתי. חזרתי לכיתה ואז הוא המשיך בבחינה ואחר כך ניגש אליי ואמר : "מה את עושה? אף אחד לא ראה שאני מדבר, רק את! יש לי עדים שאני לא דיברתי".

ויכוחים בערך 3/4 שעה. ואז אמרתי לו, תראה אני כתבתי את התלונה, זה כתוב בדוח כיתה שהוגשה נגדך תלונה, יש לך אפשרות להגיב, וגם אם לא תגיב אשלח כפי שזה. אז הוא התקשר לחבר. כל זה בתוך הכיתה. הוא התקשר לחבר וביקש שם של עורך דין שהוא מכיר. ותוך כדי זה התקשר לעורך דין. לא יודעת מה הוא אמר לו. הוא הסתכל בדו"ח כיתה, משך אותו כדי לראות מה כתבנו שמה. אמרתי לו שהדו"ח הוא שלנו, ואתה יכול רק לראות שרשום שהוגשה נגדך תלונה ואין לך ברירה אלא רק להגיב או לא. הוא ישב והגיב. ביקשתי מהמשגיחות האחרות שיטפלו בשאר העניינים בכיתה ויאספו את כל הבחינות מכולם. הוא המשיך להתווכח ועיכב אותנו כ- 40 דקות. הבחינה היתה ללא חומר עזר. אבל היו שאלות במהלך הבחינה למרצה אז חשבתי שזה אולי אחד מהפתקים הללו שלא אספנו ואז הוא אמר : "לא, זה שלי פרטי, הבאתי מהבית. נוסחאות".
4. בחקירה נגדית חזרה המשגיחה על אותן העובדות :

אורי : האם ניגשתי לסטודנט או פנית אליו מרחוק?
בת שבע : ניגשתי אליו.
אורי : היית לידו בשולחן?
בת שבע : כן. ואז ראיתי את הפתק.
אורי : איפה ראית את הפתק?
בת שבע : על השולחן שלו. לידו.
אורי : האם הפתק היה בקרבתו או שהוא נאלץ לקום לקחתו?
בת שבע : לא. הוא היה בקרבתו. הוא גם אמר לי שזה שלו.
אורי : יכול להיות שהפתק היה שייך לסטודנט שישב מצד שמאל של XXX?
בת שבע : לא היה הצד שמאל. הוא ישב ליד קיר.
אורי : הקיר היה מצד ימין שלו.

בת שבע: מצד שמאל שלו, בצד ימין של הכיתה.
אורי: הקיר היה מימין אז אולי שייך למישהו שישב לצד שמאל שלו?
בת שבע: לא.

5. בדיון הסטודנט טען לגרסה שונה לחלוטין:

אורי: XXX האם דיברת עם הסטודנט כפי שטוענת המשגיחה?
XXX: לא. במהלך הבחינה לא דיברתי עם סטודנטים.
אורי: היכן היתה המשגיחה כשפנתה אליך?
XXX: היא דיברה איתי בכלל כשהיא עומדת שורה לפני. היא לא הגיעה לשורה שלי.
אורי: היא דיברה איתי כשהיא עומדת כשיש בינינו מרחק של שורה.
אורי: היכן נמצא הפתק?
XXX: במרחק של איזה מטר וחצי, ברמה שבשביל להביא לה אותו הייתי צריך לזוז ככה עם הכיסא (מדגים) בשביל להביא לה אותו כשביקשה את זה.
אורי: אז הפתק לא היה בקרבתך ואתה אומר שנאלצת לזוז עם הכיסא. האם השתמשת בחומרים אסורים בבחינה הזו למעט דף הנוסחאות שהצמידו לכם לבחינה?
XXX: לא.
ירון: יש פה פערים גדולים. אתה טוען בעצם שכל מה שאמרה המשגיחה בעדותה פשוט לא נכון.
XXX: זה בגדול קצת לא נכון.
יפעת: ובקטן?
XXX: זה לא נכון. אני לא אומר שלא היה פתק, אני אומר שהוא לא היה שלי.
יפעת: של מי הוא היה?
XXX: אני לא יודע, אני יודע שהוא לא היה קרוב אליי. שהייתי צריך לקום כדי להגיע אליו והביא לה אותו.
ירון: איך הבחינה בנויה מבחינת דף נוסחאות?
XXX: שאלות אמריקאיות, ויש דף נוסחאות מודפס שמחולק על יד המשגיחות עם הבחינה.
ירון: אז יש לך שאלון עם שאלות אמריקאיות ויש דף נוסחאות שהוא בעצם חלק מהבחינה. על דף הנוסחאות עצמו אתה כתבת?
XXX: לא. הדבר היחיד שכתבתי עליו זה דף הטיוטה שנותנים.
ירון: המשגיחה תיארה מצב שבו אתה דיברת עם סטודנט אחר ולכן היא היתה צריכה לגשת אליך פעמיים, נכון?
XXX: היא לא ניגשה אליי פעמיים. ובפעם שכן ניגשה אליי, היא לא ניגשה אליי. היא עמדה בשורה של תלמיד שלפניי ולי זה היה נראה שהיא באה לאסוף פתקים של השאלות שהחזירו. ואז על הדרך היא שאלה אותי מה זה הפתק הזה, אמרתי שאין לי מושג, שאלה אם אני יכול להביא לה אותו, קמתי מהמקום שלי והבאתי לה, וזהו. ואז היא פתחה את הפתק וראתה שזה דף נוסחאות, שאלה אותי מה זה הדבר הזה, אמרתי לה שאין לי מושג.

6. לאחר שנשמעה עדות הסטודנט הוסיפה המשגיחה:
בת שבע: יש לי הרבה הערות. קודם כל הסיבה שביקשנו לא לתלוש את השאלון, זה כי הדף נוסחאות היה מצורף ולא בנפרד. שנית, אין מצב שיש כיתה פה שיש מרחק ל 2 מטרים בין תלמיד לתלמיד. 302 זה שולחנות ארוכים, אנחנו שמים מקסימום 3 בכל חלק. המרחק הוא הרבה פחות. פעם ראשונה הערתי לו מרחוק, מהמקום שישבתי בו, רק בפעם השנייה ניגשת אליו. לגבי הפתק, הוא אמר לי במילים שלו: "זה פתק שלי פרטי". השיחה שהוא ניהל בטלפון, כנראה היתה לאחר שחלקם מסרו את הבחינות והמשגיחות האחרות התעסקו עם שאר המבחנים, אני לא יכולה לומר אם זה היה 1830 או 1835. את השיחה עם עורך הדין הוא ניהל ליד השולחן של המשגיחים.

XXX: זה לא היה עם עורך דין, זה היה עם החבר.
יפעת: XXX אומר שהוא מסר את הבחינה ואז הוא התקשר.
בת שבע: נכון, אחרי שסיים את הבחינה.
יפעת: בתוך הכיתה, צמוד אליך.

בת שבע: נכון.
 יפעת: כולם סיימו את הבחינה?
 בת שבע: לא כולם סיימו בשלב הזה. חלק.

7. בדיון העיד מטעם ההגנה גם הסטודנט YYY הכהן שהיה נוכח בבחינה.

אורי: האם שמעת את XXX מדבר עם סטודנט אחר בבחינה?
 YYY: לא.
 אורי: איפה XXX ישב ביחס אליך?
 YYY: לפניי.
 אורי: האם היית בכיתה כשהמשיגה פנתה לXXX בקשר לזה שדיבר או שיש פתק, אני מאמינה שזה משהו שאפשר היה לשמוע.
 YYY: אני לא כל כך יודע לגבי סיפור. הייתי עסוק במבחן ושמעתי התרחשות מסוימת וראיתי שהיתה אינטראקציה.
 אורי: האם ראית את XXX אז כדי להביא את הפתק?
 YYY: הייתי עסוק בבחינה, כששמעתי את ההתרחשות הרמתי לרגע את הראש וראיתי שהוא אז מהכיסא באופן מסויים. קם ממנו, אני לא בדיוק זוכר מה זה היה אבל הוא קם מהכיסא.
 אורי: אתה זוכר מתי הגשת את הבחינה בערך?
 YYY: אני מאמין שלקראת הסוף כמו בדרך כלל. לא זוכר שעה מדויקת.
 אורי: האם אתה זוכר את XXX מגיש את הבחינה ויש התנהלות איתו ועם המשיגה שהפריעה לשאר הסטודנטים?
 YYY: הוא הגיש לקראת הסוף כשסיימו את הבחינה, אז לא.
 ירון: אתה אמרת שראית שיש איזושהי התרחשות, לא שמעת מה אומרים, נכון?
 YYY: כן נאמרו דברים, אבל לא שמעתי מה כי הייתי עסוק במבחן.
 יפעת: אתה יושב עם אטמים בבחינה?
 YYY: לא.
 יפעת: איפה יושבת יחסית לXXX?
 YYY: מאחוריו.
 יפעת: איפה ישבו המשיגות?
 YYY: הן כל הזמן היו בתנועה.
 יפעת: יושבה משיגה לידך?
 YYY: לא.
 יפעת: כי XXX אמר שישבה משיגה בשורה מאחוריו אתה יושבת גם שם, אז זה היה ככה או לא היה ככה?
 YYY: בשורה של XXX לא ישבה משיגה.
 יפעת: הוא אמר בשורה מאחוריו. בשורה בה אתה יושבת.
 YYY: יכול להיות שהיתה אחת מצד שמאל שלי שזה היה המקום שלה אבל היא לא היתה שם באופן קבוע.
 יפעת: אתה זוכר מי ישב ליד XXX מצד שמאל?
 YYY: לא.

7. הבקשה החריגה להמשך דיון

ב- 27.7.2023 יממה לאחר שהתקיים הדיון, הגישה ההגנה בקשה חריגה להמשך הדיון. בנימוקי הבקשה נכתב:

נימוקי הבקשה

5. בדיון שהתקיים בעניינו של המבקש נתגלתה מחלוקת באשר להשתלשלות האירועים נשוא הקובלנה.
6. במהלך הדיון ניתנה לח"מ, וגם למבקש עצמו, הזדמנות נאותה לטעון את טענותיהם ואין בבקשה זו כדי להלין על מהלך הדיון או לרמוז על פגמים דיוניים כאלה ואחרים.
7. עם זאת, בשל חוסר תשומת לב הושמטו סוגיות חשובות בפרשת ההגנה, אשר יש בהן כדי לתמוך בגרסת המבקש, לפיה אין כל קשר בינו לבין החומר האסור שנמצא בבחינה.
8. השלמת הדיון האמורה צפויה להיות קצרה ואינה מחייבת את נוכחות המתלוננת, אך זאת לשיקול דעתו של בית הדין הנכבד כמובן.
9. הח"מ יודעת שמדובר בבקשה חריגה, אך היא נובעת מהרצון להימנע מקבלת החלטה שגויה בעניינו של המבקש רק בשל כך שלא הוצגה בפני בית הדין התמונה הראייתית המלאה.

ביום 28.7.23 ביקשתי מהסנגורית לפרט את הטענות המהותיות שלגרסת ההגנה מצדיקות את ההליך החריג של המשך דיון. הסנגורית השיבה באמייל ביום 29.7.23

בהמשך לבקשת הממונה על המשמעת מיום 28.7.2023, ההגנה מתכבדת לפרט את הטענות העובדתיות שהושמטו בשל חוסר תשומת לב :

1. המשגיחה העידה בדיון, ואף נשאלה על כך מספר פעמים, שהסטודנט שוחח בטלפון עם אדם פלוני בטרם כתב את תגובתו לתלונה. היא אפילו הוסיפה כי שיחת הטלפון התנהלה בזמן הבחינה, כשסטודנטים אחרים נבחנים (מעשה חמור כשלעצמו). נבקש להציג בפני בית הדין את פלט הסלולר של הסטודנט, ובו תיעוד באשר למועד תחילת השיחה, משכה, וזהות האדם שאיתו שוחח. מחברת הסלולר נמסר שהדו"ח האמור יופק רק בסוף החודש (ביום שלישי הקרוב).
2. ציון הבחינה של הסטודנט רחוק מלהיות משביע רצון. החומר האסור נתפס בסביבתו דקות אחדות לפני סיום הבחינה. לכאורה, יש בציון נמוך כדי לתמוך בכך שהדף שנמצא לא שייך לו.
3. בדיון התעוררה השאלה היכן נמצא הדף ביחס למקום ישיבתו של הסטודנט בביתה. נבקש להציג בפני בית הדין תיעוד ויזואלי של כיתת הבחינה שבאמצעותו יוכל להתרשם מגרסת הסטודנט.

זכור, בדיון עלו פערים עובדתיים משמעותיים בין גרסת המשגיחה לבין גרסת הסטודנט. הפערים העובדתיים נוגעים להתקיימות חזקת ההונאה - האם התביעה הצליחה להוכיח ברף הנדרש כי החומר האסור שנמצא בביתה הוא של הסטודנט. מדובר בשאלה עובדתית אשר חורצת את גורל התיק. בפרט כאשר בית הדין לערעורים נוטה שלא להתערב בממצאים עובדתיים שנקבעו בידי הערכאה הדיונית. על כן, כדי להימנע מעיוות דין חמור לסטודנט, נבקש מבית הדין הנכבד להורות על השלמה קצרה של הדיון בעניינו.

התובע המשמעתני העביר את התייחסותו באותו היום באמייל:

שלום רב,
התובע מבקש להביא התייחסותו לאמור להלן ביחס לטענות שהועלו בדבר הצורך לקיום דיון נוסף.

1. ביחס לשאלת שיחת הטלפון, הח"מ סבור, שאין לדבר כל רלוונטיות כהוא זה. האישום בקובלנה מדבר על הימצאות חומר אסור.

הח"מ מוכן לקבל כעניין שבעובדה, שאינה שנויה במחלוקת, כי הנילון שוחח עם מן דהוא (וזהותו של מן דהוא כלל אינה חשובה) טרם כתב את התגובה לקובלנה. השאלה האם הדבר נעשה בזמן הבחינה אולי הייתה רלוונטית אם האישום היה נוגע להתנהגות שאינה הולמת וכו', אך לא זה המצב (זאת בהתעלם מכך, שכן הוגשה הקובלנה ביחס לכך שדיבר עם סטודנט אחר שנבחן).

לכן אין כל רלוונטיות לשאלה זו ואין כל צורך בהגשת טיעון משלים או פלט שיחות וכו'.

בשולי דברים אלה - ככל שברצון ההגנה בכ"ז להגיש את פלט השיחות וזהות אותו אדם ששוחח איתו הנילון - מבלי שיהיה בכך כדי להוסיף טענות (אלא רק להגיש את פלט השיחות ופרטי אותו אדם), אז הח"מ לא מתנגד להגשה ואין כל צורך בקיום דיון לשם כך.

2. לעניין הציון הנמוך. לגישת הח"מ גם כאן אין מה להוסיף. וכאמור, אין לח"מ התנגדות שיירשם, כי ההגנה טוענת, שהציון הנמוך שקיבל הסטודנט מהווה אינדיקציה לכך שלא העתיק (כמובן, זהו טענת ההגנה והח"מ אינה מסכים לה כהוא זה, אבל אם זו טענתם, הם מוזמנים לטעון אותה).

3. לעניין התייעוד היוזאלי של הכיתה. הח"מ סבור, כי מדובר בראיה שניתן והיה צריך להביא אותה בעת הדיון המקורי, שכן בהכרח יהיה צורך לחקור מחדש, הן הסטודנט והן את המשגיחה. הח"מ מתנגד לעריכת דיון נוסף, כי התיאור שתיארו העדים בדיון הוא בהחלט מספיק. המשגיחה הייתה עקבית וברורה בעדותה בפרט בדבר תגובת הסטודנט הספונטנית שהודה שהפתק שייך לו ואין לצילום הכיתה כל נפקות. לכן יתבקש בית הדין לדחות את הבקשה בחלק זה.

לאחר ששקלתי את נימוקי הבקשה ואת התייחסות התובע המשמעותי, נתתי ביום 30.7 החלטה בזו הלשון:

7. צודקת ההגנה כי בדיון התגלו פערים משמעותיים בין גרסת המשגיחה לבין גרסת הסטודנט. ואולם, העובדות שההגנה טוענת שהושמטו בשל חוסר תשומת לב – לא נראות לי מהותיות לסוגיות שבמחלוקת לגבי חזקת ההונאה:

- א. הסטודנט הודה בדיון כי **לפני** שמילא את תגובתו לקובלנה, דיבר בטלפון עם חבר שידע כי הוגשה לגביו קובלנה בעבר. גם הסנגור הראשי מוסר בתגובתו כי: "פלט הסלולר דווקא יראה ששיחת הטלפון אכן הייתה לחברו של הסטודנט שעמד בעבר לדיון משמעותי (בעדותה העקבית והברורה המשגיחה אמרה

שהסטודנט דיבר עם עו"ד). כמו כן, פלט הסלולר יראה שהשיחה הייתה קצרה מאוד, מתוך מטרה לברר האם כך הדברים התנהלו גם לגביו, ולא כדי להתייעץ עמו כיצד להגיב - בדיוק כמו שטען הסטודנט בדיון".

גם בדיון שהתקיים בפני, התייחסה ההגנה לשיחת הטלפון המדוברת ואף חקרה בעניין את המשגיחה שהעידה כי חשבה שהסטודנט מדבר עם עורך דין. נקודת הזמן בה התקיימה השיחה – במהלך הדקות האחרונות לבחינה או כמה דקות לאחר סיומה – אינה מהותית לעבירת ההונאה בה הואשם הסטודנט. כמו כן משך זמן השיחה אינו יכול להעיד מאוס לגבי תוכנה. לאור קביעתי כי אין רלוונטיות מהותית לפלט השיחות ובהינתן הסכמת התובע המשמעת, אני קובעת כי ההגנה אם תהיה מעוניינת תוכל להגיש לבית הדין את פלט השיחות, **מבלי** לקיים דיון בנושא.

- ב. ציון הבחינה של הסטודנט – אינו רלוונטי לחזקת ההונאה ולמחלוקת בין הגרסאות ולפיכך, איני מאשרת דיון המשך בנקודה זו.
- ג. לגבי תיעוד המקום בו ישב הסטודנט, גם נתון זה לא נראה רלוונטי להבהרת המחלוקת בין הגרסאות. הסטודנט טוען שהחומר האסור שנתפס על ידי המשגיחה היה מונח רחוק ממנו, ולא היה שייך לו. ברור כי **מיקומו של החומר האסור לא יופיע בתיעוד ויזואלי של מפת הכיתה**. עם זאת, בשל הסיכוי הקלוש שהתיעוד הויזואלי של הכיתה שלא הוצג בדיון, יוכל לאשש את גרסתו של הסטודנט, אני מאפשרת באופן חריג ביותר המשך דיון בנקודה זו **בלבד**.
8. התובע הגיב כי אם תתקבל הבקשה להמשך דיון ברצונו יהיה לחקור מחדש את **המשגיחה ואת הסטודנט**. לפיכך מוקנית לו הזכות לעשות זאת.
9. מזכירת הועדה תתאם מועד לדיון המשך אליו תזומן שוב המשגיחה.

דיון ההמשך ביום 21.9.23

8. הסטודנט ביקש כי דיון ההמשך יתקיים **פרונטלית**. לאור הקושי בתיאום הגעה פיסית של כל הגורמים המעורבים בתיק, נדחה הדיון הפרונטלי ל- 21.9.23. בדיון ההמשך השתתפו הסטודנט, הסנגורית אורי בלוס, אביו של הסטודנט והמשגיחה בת שבע.
9. בדיון הציג הסטודנט צילום "שיחזור". בצילום רואים את הסטודנט יושב בחדר הבחינה במקום שלטענתו ישב בו במבחן ופתק נייר מונח על השולחן במרחק רב ממקום הישיבה.
10. כאשר הציגה הסנגורית את הצילום למשגיחה, אישרה המשגיחה כי הסטודנט ישב במקום שמופיע בצילום. אולם, היא העידה כי הפתק לא היה מונח בעת הבחינה במקום שמופיע בצילום אלא **בסמוך למקום ישיבתו של הסטודנט**. המשגיחה סימנה על הצילום, את המקום בו היה מונח הפתק והצילום הוגש כראיה לבית המשפט.
11. בהתייחס לצילום השיחזור העיד הסטודנט:

XXX: אני מוסיף את הראייה שאומרת שכן יש שני מטרים ביני לבין הכיסא השני. אני עשיתי פה שחזור. זו הכיתה, בכל שולחן יושבים 3 אנשים. אני יושבתי ליד הקיר. צמוד לקיר. הכיתה היא בצורה כזו שיש בה שולחן ארוך ואני יושבתי לי הקיר.

ירון: את זוכרת שהוא ישב שם בזמן הבחינה?
בת שבע: הוא יש בפה (מצביעה) הפתק היה מצד שמאל שלו. (מצביעה איפה היה הפתק). שאלתי אותו והוא אמר: "זה שלי מהבית" ומכיוון שלא ניתן לתלוש את הדף נוסחאות הוא רשם את זה על הנייר.

XXX: המשפט "זה שלי מהבית" לא נאמר. =

יפעת : אנחנו לא נמצאים שם. אתה כינסת את בית הדין כדי להראות צילום שאתה ביימת ושאתה אומר שזו האמת.
 אורי : שיחזרנו.
 יפעת : מה זה שיחזרנו?
 אורי : אנחנו רוצים להראות איך זה נראה?
 יפעת : למה לא שמתם את הפתק אז מחוץ לתמונה? מה המשקל של הראיה הזאת?
 XXX : אני שמתתי את הפתק איפה שהוא היה.
 ירון : אבל המשגיחה אומרת שהפתק היה כאן.
 XXX : אבל המשגיחה אמרה הרבה דברים שהם לא נכונים. המשגיחה טועה.

 XXX : אבל אני מתעקש על זה שאת הפתק את לא לקחת בעצמך. אני הייתי צריך לקום מהמקום שלי כדי להגיע ולקחת את הפתק.
 בת שבע : זה לא נכון. **אם היית מביא את עומר שישב לפניך והוא הסתובב עם הראש כי זה הפריע לו. הוא ראה הכל.**
 XXX : אבל אני לא יודע מי ישב לפני או אחריי. אתם לא הבאתם את העד. אני מתעקש על כך. היא פנתה אליי כשהיא בכלל לא עומדת לידי. היא עמדה שתי שורות לפניי ושואלת אותי מה זה פתק שזרוק רחוק ממני.

12. בדיון ההמשך הגישה ההגנה גם פלט שיחות טלפון. הפלט מראה שהסטודנט קיים בשעה 18: 52 שיחת טלפון של 11 שניות ובשעה 19: 13 שיחת טלפון נוספת של 3.06 דקות לאותו מספר.

XXX : נאמר על יד התובע כי העדות שלי כבושה משום שהיא היתה אחרי שדיברתי ; טלפון.
 בת שבע : לגבי השעה, סליחה אבל כבר עברו כמה חודשים..
 ירון : נעשה סדר. זה מופיע בדו"ח ההשגחה - כתוב : "בגלל הגשת התלונה הסטודנט התווכח וגרם להפרעות בכיתה. התעכבנו עד 1910 עד שהסטודנט הגיב לתלונה בסופו של דבר". זה גם מתיישב עם כך שהשיחה היתה ב 1852. מה שאני טענת וזה מופיע בפרוטוקול, זה שיש הבדל בין תגובה שנכתבת באופן ספונטני לבין תגובה שנכתבת אחרי שיחה עם מאן דהוא. לא מעניין אותי עם מי. חבר, אביך, עורך דין- זה לא משנה.
 אורי : שיחה של 11 שניות.
 ירון : אני לא יודע וזה לא משנה, זו הטענה שלי ובית הדין יחליט. אני מזכיר שלא עמדת לדין על זה שדיברת עם מישוה.

13. אציין שבדיון ההמשך ניסתה ההגנה לבצע חקירה נגדית נוספת של המשגיחה ולאמת אותה עם פרוטוקול עדותה בדיון הראשון. הערתי להגנה מספר פעמים, שלא זו מטרת דיון ההמשך וביקשתי להתמקד בראיה היחידה שאושרה לדיון והיא תיעוד ויזואלי של מפת הכיתה.

הכרעת דין:

14. אין מחלוקת כי המשגיחה תפסה פתק מקופל עם חומר אסור בשימוש ליד מקום מושבו של הסטודנט. התביעה הביאה כעדה את המשגיחה שהעידה כי הסטודנט אמר לה בזמן אמת כי הפתק שלו ואילו הסטודנט מתכחש לעדות זו וטוען כי הפתק לא שלו, ולא אמר את הדברים למשגיחה.
 15. העד YYY הכהן מטעם ההגנה לא תמך באופן משכנע בגרסת הסטודנט. העד שישב שורה מאחורי הסטודנט ולכאורה היה לו שדה פתוח לראות מה קורה **לפניו**, העיד :
 YYY : אני לא כל כך יודע לגבי סיפור. הייתי עסוק במבחן ושמעתי התרחשות מסויימת וראיתי שהיתה אינטראקציה.

אורי : האם ראית את XXX זו כדי להביא את הפתק?
YYY : הייתי עסוק בבחינה, כששמעתי את ההתרחשות הרמתי לרגע את הראש וראיתי שהוא זו מהכיסא באופן מסויים. קם ממנו, אני לא בדיוק זוכר מה זה היה אבל הוא קם מהכיסא.

16. במהלך הדיון התעכבה ההגנה על כך שהסטודנט לא דיבר בטלפון עם עורך דין, אלא עם חבר. כפי שכתבתי בהחלטה לגבי הבקשה החריגה לדיון המשך, אלו עובדות שאינן מהותיות לעבירת ההונאה, וגם בקובלנה לא הוזכרה שיחת הטלפון. בעדותו לפני הודה הסטודנט כי לפני שמילא את כתב הקובלנה דיבר עם חבר שהוגשה נגדו בעבר קובלנה משמעתית. הסטודנט העיד : "ושאלתי אותו זה מה שקורה? ככה גם עשו לך? הגישו לך דף ואמרו לך להגיב?" המשגיחה ששמעה רק צד אחד לשיחה, ייחסה אותה להתייעצות עם עורך דין.

17. למרות ששיחת הטלפון שקיים הסטודנט לא היוותה בסיס לאישום כלשהו בקובלנה, ההגנה הגישה את פלט הטלפון של הסטודנט. מהפלט הטלפון עולה שנעשתה שיחה קצרה מאד בשעה 18:52 ושיחה יותר ארוכה בשעה 19:13 לאותו מספר. ההגנה ניסתה לערער את מהימנות עדות המשגיחה לגבי מועד ותוכן השיחה, ומכאן לערער את מהימנות עדותה לגבי העובדות המהותיות שבגינן הוגשה הקובלנה.

18. לאחר שבחנתי את טענות ההגנה אני קובעת שאין בהן לערער את מהימנות עדות המשגיחה. כאמור בדו"ח ההשגחה של הכיתה נכתב :

"בגלל הגשת התלונה הסטודנט התווכח וגרם להפרעות בכיתה.

התעכבנו עד 1910 עד שהסטודנט הגיב לתלונה בסופו של דבר".

המשגיחה גם העידה בדיון הראשון :

"הוא הסתכל בדו"ח כיתה, משך אותו כדי לראות מה כתבנו שמה. אמרתי לו שהדו"ח הוא שלנו, ואתה יכול רק לראות שרשום שהוגשה נגדך תלונה ואין לך ברירה אלא רק להגיב או לא. הוא ישב והגיב. ביקשתי מהמשגיחות האחרות שיטפלו בשאר העניינים בכיתה ויאספו את כל הבחינות מכולם. הוא המשיך להתווכח ועיכב אותנו כ- 40 דקות. הבחינה היתה ללא חומר עזר.

כאמור אין מחלוקת כי הסטודנט קיים שיחה לפני מילוי הקובלנה. אוסיף כי קיים פער של 3 דקות בלבד בין השעה שנכתבה בטופס ההשגחה לבין השעה המתועדת של השיחה הארוכה. יתכן, ואיני נדרשת לעניין, שפער זה הוא תוצאה של אי דיוק בשעון של המשגיחה/ שעון הכיתה.

19. בדיון ההמשך הציגה ההגנה צילום "משחזר" שהמשקל הראיתי שלו אפסי. הדבר היחיד שניתן היה ללמוד מהצילום הוא שהסטודנט ישב אחרון בשורה כאשר מצד שמאל ולא מצד ימין (כפי שהעידה המשגיחה) ישבו סטודנטים נוספים.

20. המשגיחה העידה בדיון ההמשך שהפתק לא נמצא היכן שמופיע בצילום השחזור. היא סימנה על הצילום את המקום המשוער שבו נמצא הפתק המקובל שהיה קרוב למקום מושבו של הסטודנט.

21. לאחר שמיעת כלל העדויות, אני קובעת שהתביעה הוכיחה את יסודות עבירת ההונאה לפי סעיף 12.4 לתקנון. למשגיחה אין אינטרס להגיש קובלנה נגד סטודנט, ובוודאי שאין לה אינטרס לכתוב תיאור קובלנה שאינו תואם את עובדות האירוע. המשגיחה כתבה בזמן

אמת כי הסטודנט ענה לה: "הפתק שלי ורשמתי עליו נוסחאות כי לא אפשרתם לפרק את השאלון".

22. מנגד, הסטודנט לא הצליח לסתור את הראיות שהביאה התביעה ו/או לערער את מהימנות עדות המשגיחה. בדיון שאלתי את הסנגורית אם הסטודנט יכול לסתור את החזקה שהרימה התביעה:

יפעת: הרי הטענה שלו שהפתק של משהו אחר.
אורי: אני אומרת שאם זה היה קורה לי, אני לא הייתי רוצה להיזכר מי ישב לידי ולומר את השם שלו בדיון משמעותי שיכול ותוגש נגדו קובלנה.
יפעת: לכן אני שאלתי האם הוא יודע מי ישב לידו.
אורי: שוב, הוא לא יודע מי ישב לידו, ואני בעצמי לא הייתי מבררת מי ישב לידי והוא אני מאמינה גם לא רוצה לברר את זה. זה חבר לכיתה. הוא יודע שהפתק לא שלו. מפה ולדאוג לחפותו על חשבון משהו אחר, אני מאמינה שXXX כמוני וכמו כל סטודנט אחר, לא היה עושה את זה.

23. אומר באופן ברור, תשובה זו אינה סותרת את חזקת ההונאה שהוכיחה התביעה. לפיכך, אני מרשיעה את הסטודנט בעבירת הונאה לפי סעיף 12.4 לתקנון. בהתייחס לאישום בהפרת הוראות (סעיף 12.6 לתקנון), התובע הבהיר בדיון כי אישום זה מבוסס על כך שהסטודנט דיבר עם סטודנטים אחרים במהלך הבחינה וגם הכניס חומר אסור. אני נדרשת לעניין הדיבור עם סטודנטים אחרים, שכן בקביעתי כי הוכנס חומר אסור לבחינה מתקיימים יסודות עבירת סעיף 12.6 לתקנון. לפיכך אני מרשיעה את הסטודנט גם בעבירה על סעיף זה.

גזר הדין:

לא הועלו נסיבות מקלות המצדיקות הקלה בעונש. לפיכך עונשו של הסטודנט יהיה לפי רף הענישה המקובל.

1. ציון 0 בבחינה
2. פסילת הקורס
3. הרחקה לשנה בפועל מהלימודים. ההרחקה תחול על סמסטרים א, ב וקיץ תשפ"ד
4. הרחקה לשנה על תנאי באם יעבור עבירה נוספת לפי סעיפים 12.4 ו- 12.6. לתקנון המשמעת. התנאי יעמוד בתוקפו למשך 3 שנים.
5. רישום העונש בגיליון הציונים לתקופת ההרחקה.

זכות ערעור תוך 15 ימים.

יפעת הולצמן גזית

פרופ' יפעת הולצמן גזית,
הממונה על המשמעת